

[Poul Hansen (Kalundborg).]

mulighed for ved kongelig anordning at ophæve de midlertidige ændringer i afbetalingsloven, men også mulighed for en gradvis nedsettelse af mindsteudbetalingerne. Dermed er der tilvejebragt en mulighed for, at loven på en mere smidig måde kan tilpasses udviklingen i landets økonomiske situation. Efter den ændrede affattelse kræves der tilslutning fra finansudvalget såvel til mindsteudbetalingernes nedsettelse som til helt at ophæve de midlertidige bestemmelser.

Jeg skal på flertallets vegne indstille forslaget til vedtagelse i den ændrede affattelse. Flertallet består jo, som det fremgår af betænkningen, af socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget. Udvalgets mindretal, venstres og de konservative medlemmer, kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, men vil selv her i salen motivere sin stilling.

På mit partis vegne skal jeg hertil føje, at vi mener, at forslaget i den givne situation kan tjene det formål at medvirke til en vis dæmpning af forbruget, og at vi er tilfreds med, at forslaget efter udvalgsbehandlingen bliver et noget mere smidigt middel i dette formåls tjeneste. Hvor store virkningerne bliver, lader sig naturligvis ikke på forhånd beregne, men vi mener altså, at forslaget vil få virkninger i den tilsigtede retning, og vi mener det derfor forsvarligt og nyttigt, at dette forsøg gøres. I nogle af henvendelserne til udvalget forudser man meget store virkninger, endog så store, at man mener, at de vil blive meget uheldige for de pågældende brancher. Dette er efter vort skøn overdrevener. Hensigten er — og jeg tror, at den i en lang række tilfælde vil blive nået — at tilskynde købere til en noget større opsparing, før køb foretages, og derved opnås jo en virkning, som vi alle i den nuværende situation er interesseret i. Vi vil ikke bestride, at der kan knytte sig visse ubehageligheder til forslagens gennemførelse, men heroverfor må man gøre gældende, at det vil ikke være muligt at overvinde de valutavanskeligheder, vi står i, uden at det på visse områder må medføre ubehageligheder, og som nævnt er det vor opfattelse, at man i den agitation, der har været ført mod forslaget, stærkt har overdrevet de uheldige virkninger.

Udfra disse betragtninger skal jeg an-

befale lovforslaget til vedtagelse i den nye affattelse.

**Lorentzen:** Lovforslaget er jo, som udvalgets ordfører har gjort rede for, foreslået ændret en del, og dette viser formentlig bedre end mange ord, hvilken usikkerhed der selv hos lovforslagets fædre breder sig om dette forslag. Jeg tror ikke, at lovforslaget er udtryk for en dybere opfattelse af problemet, og for mig at se er det en ret tilfældig bemærkning om afbetalingens dårlige sider, der har sat sving i foretagendet. Vi kan naturligvis alle meget vel se, at der findes et og andet, der er uheldigt ved afbetaling; der er måske også nogen af os, der kan mene, at der er meget, der er uheldigt, og at det derfor i og for sig ikke altid er indlysende, at selve afbetalingen er den rigtige fremgangsmåde. Disse betænkeligheder er imidlertid ikke i stand til at opveje de betænkeligheder, vi nærer ved at skærpe reglerne i forhold til den lov, vi vedtog for nogle måneder siden, og som endnu ikke er trådt i kraft. Denne lov indførte som allerede nævnt en skærpelse af afbetalingsreglerne, men hvor er den dyberegående begrundelse for at gå endnu videre ad denne vej, endnu inden loven har virket? Fra den side, der vil støtte lovforslaget, henviser man til, at skærpelsen kun er et midlertidigt led til forbedring af vor valutastilling, som alle jo må erkende er dårlig. Heroverfor vil vi fra vor side anføre, at det naturligvis er klart for os allesammen, at forbruget er for stort, men vi tror ikke, at lovforslaget vil få nogen betydning med hensyn til at dæmpe forbruget, idet dette formentlig da blot vil søge over til mere kortvarige varer, konsumvarer, og det kan i hvert fald ikke være nogen fordel for vor økonomi. Vi er også bange for, at en forøgelse af mindsteudbetalingen vil skade forskellige industrier, der er i færd med at oparbejde en eksport, og som har brug for et hjemmemarked for at kunne være konkurrencedygtige i udlandet; og dette salg på hjemmemarkedet foregår for en væsentlig del efter de oplysninger, udvalget har fået, gennem afbetaling.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh kæmpede for nogle måneder siden bravt for at få udvidet adgang til at kunne sælge på afbetaling til den af ham ledede indkøbs-